

Біохімічні показники крові у кішок за хронічної ниркової недостатності

С. Яцина, Т. Супрович

yatsinasv@gmail.com

Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Хмельницька обл., Україна

Хронічна ниркова недостатність (ХНН) кішок — одна з найчастіших патологій у практиці лікаря ветеринарної медицини. Прогресує повільно, клінічні ознаки проявляються на пізніх стадіях хвороби, що ускладнює ранню діагностику та запобігання розвитку хвороби. За виявлення хвороби важливо контролювати її перебіг, ускладнення, а також фактори впливу на її розвиток або прогресування. Причини виникнення хвороби можуть бути як спадкові, так і набуті. До набутих належать: ускладнення після хвороб, якими перехворіла тварина; використання лікарських препаратів; перенесене раніше лікування; неякісна їжа та неналежні умови догляду й утримання кішок. Харчування тварини — одна із важливих факторів впливу на фізіологічний стан та обмін речовин. Одним із методів діагностики та контролю перебігу хвороби є біохімічне дослідження крові.

Мета роботи — встановити зміни в біохімічних показниках крові у кішок з хронічною нирковою недостатністю.

Біохімічне дослідження крові провели на базі ветеринарних клінік «4 Лапи» (м. Київ), та «VitaеVet» (м. Кам'янець-Подільський). Діагноз на хронічну ниркову недостатність встановлювали комплексно, з урахуванням анамнезу, симптомів, лабораторного дослідження сечі та УЗД нирок. Проби крові брали від кішок різних порід, віку та статі. Попередньо було сформовано дві групи тварин: перша — зі встановленим діагнозом, друга — кішки без ознак хвороби. Збір крові проводили натщесерце з латеральної підшкірної вени передньої кінцівки. Біохімічні показники сироватки крові досліджували за допомогою автоматичного аналізатора «STAT FAX 1904+» (США) з використанням реактивів фірми «СпайнЛаб» (Німеччина). Підготовку проб і визначення конкретних показників проводили згідно з інструкцією до приладу та реактивів. У сироватці крові визначали вміст сечовини, креатиніну, кальцію та неорганічного фосфору, активність АлАт, АсАт, ГГТП, α -амілази. Статистичну обробку результатів експериментальних досліджень проводили визначенням середнього арифметичного (М), його похибки (m) та рівня вірогідності (P) з використанням таблиці *t*-критеріїв Стьюдента.

За результатами отриманих даних встановлено, що показники біохімії крові у тварин двох дослідних груп суттєво відрізняються. Активність ензимів (АлАТ, АсАТ, α -амілази, ГГТП) у сироватці крові кішок першої групи коливалась у широких межах і була вищою: АлАТ — в 1,6 ($P < 0,001$), АсАТ — у 2,1 ($P < 0,001$), α -амілаза — у 2,25 ($P < 0,001$), ГГТП — у 1,8 рази ($P < 0,01$) порівняно з другою дослідною групою. Також у кішок першої групи відмічено збільшення креатиніну — у 2,01 ($P < 0,001$), сечовини — в 1,8 ($P < 0,001$) та Фосфору — в 1,5 рази ($P < 0,001$) порівняно з другою групою.

Високі значення активності ензимів у крові та загальна симптоматика першої групи вказують на проблеми з травною системою, а саме печінкою та підшлунковою залозою. Порушення їхньої роботи призводить до виникнення азотемії, зменшення швидкості клубочкової фільтрації, гіперфосфатемії. Підвищення таких показників, як сечовина і креатинін, свідчать про посилення патологічного процесу, симптоматики ускладнення перебігу хвороби, посилення негативної динаміки, попри застосоване лікування та призначення підтримувальної терапії.